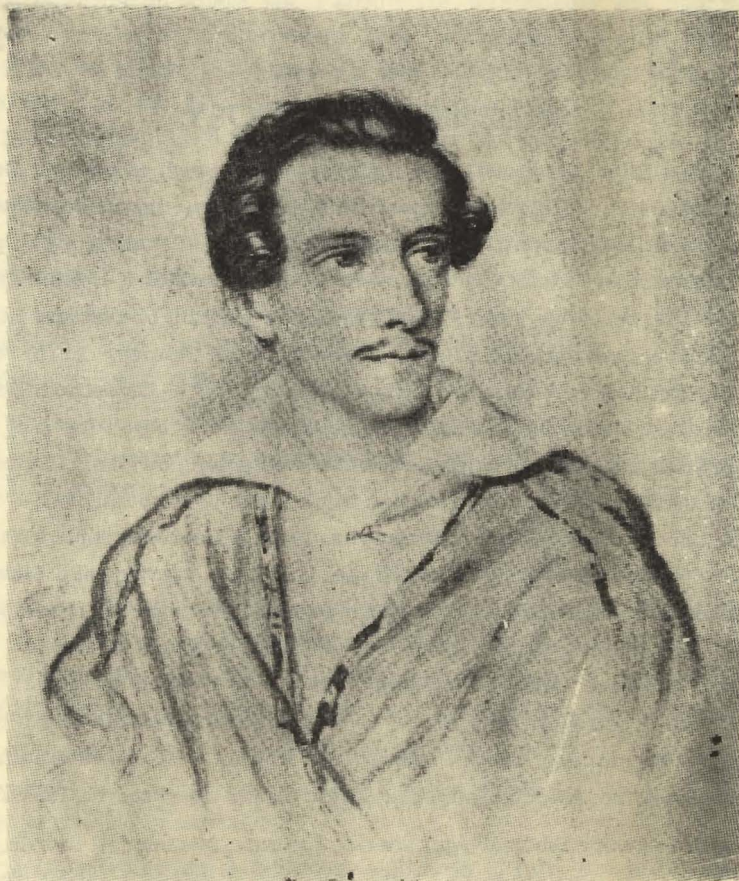

PAŃSTWOWY TEATR IM. ST. ŻEROMSKIEGO
KIELCE – RADOM

JULIUSZ SŁOWACKI
LILLA WENEDA

WAŻNIEJSZE UTWORY

1826 — Słowacki pisze jeden z pierwszych swoich utworów. Dumę ukraińską. 1830 — Pierwszy bezimiennie drukowany utwór Słowackiego w „Melitele”. Hugo, powieść krzyżacka. 1831—31 — Ukazują się w prasie warszawskiej utwory rewolucyjne: Oda do wolności, Hymn, Kulik. 1832 — Pierwsze dwa tomy Poezji, wydane w Paryżu, obejmujące utwory liryczne, poematy (Żmija, Jan Bielecki, Hugo, Mnich, Arab) oraz utwory dramatyczne (Mindowe, Maria Stuart). 1833 — Trzeci tom Poezji zawierający Lambra oraz Poezje ulotne w czasie Rewolucji Polskiej i po jej upadku pisane, czyli wiersze tworzone w czasie powstania. Tu także m. in. została zamieszczona Godzina myśli. 1834 — Kordian. 1838 — Anhelli. 1839 — Trzy poematy. Balladyna. 1840 — Lilla Weneda. Mazepa. 1841 — Beniowski (pięć pierwszych pieśni). W tym samym roku Słowacki pisze Fantazego. Dramat ten został jednak ogłoszony drukiem dopiero po jego śmierci, w roku 1866. 1843 — Książd Marek. 1844 — Sen srebrny Salomei, Książę niezłomny. 1847 — Król Duch (rapsod I). Do Emigracji o potrzebie idei. 1848 — W Lipsku bezimiennie ukazuje się drukiem Do autora „Trzech Psalmów”. W Paryżu — Głos brata Juliusza Słowackiego do Zgromadzonych w klub związać się chcących Polaków...

Liczne utwory Słowackiego: wiersze liryczne, fragmenty lub całe pieśni poematów (Beniowskiego, Króla Ducha), niektóre dramaty niemal ukończone (jak Horsztyński) lub pozostawione w zarysie (jak Samuel Zborowski) zaczęto ogłaszać dopiero w wiele lat po śmierci poety, poczynając od roku 1866 (Pisma pośmiertne, staraniem A. Małeckiego, t. I—III. Lwów).

Listy Słowackiego zaczęto publikować dopiero w roku 1876 (Listy do matki, t. I—II, Lwów).

„LILLA WENEDA“ NA SCENACH POLSKICH

Pierwszy raz wystawiono ją w teatrze lwowskim 24 czerwca 1863 roku. Zarówno premiera jak i późniejsze wznowienie nie zadowolilo widzów ani obsadą, ani wystawą. Teatr krakowski wystawia Lillę Wenedę po raz pierwszy 27 listopada 1869 r. Często tu wznowiana, osiąga w latach od 1900 do 1939 liczbę sześćdziesięciu ośmiu przedstawień. W Poznaniu pokazano Lillę Wenedę po raz pierwszy 28 stycznia 1899 r. Na scenę warszawską ze względu na cenzurę udało się wprowadzić utwór dopiero po rewolucji r. 1905, a mianowicie 6 października 1906 r. W r. 1909 (stulecie urodzin poety) grały Lillę Wenedę prawie wszystkie większe teatry w Polsce. Wystawiono ją wtedy po raz pierwszy w Wilnie, w nowym pomysle inscenizacyjnym artysty malarza Ferdynanda Ruszczyca. Łódź pokazała Lillę Wenedę w r. 1924, Toruń — w r. 1925, Katowice — w r. 1934.

Muzykę do dzieła komponowali: H. Jarecki, Wł. Zeleński, H. Opieński, twórca poematu symfonicznego Lilla Weneda, A. Dołżycki, B. Wallek - Walewski.

Pierwsza inscenizacja krakowska grzeszyła anachronizmem, dając kostiumy z okresu Renesansu. Fr. Siedlecki w r. 1909 zróżnicował kostiumy w kolorycie: Lechici występowali w barwach rdzawych, Wenedzi ukazywali się na tle błękitnych draperii w szatach białych ze złotem, tylko Roza miała krwawoczerwoną szatę i czarny płaszcz. Grota wróżki przedstawiała realistycznie ujęty przekrój czaszki olbrzyma.

Po ostatniej wojnie wystawił tragedię Teatr Polski w Warszawie 17 stycznia 1946 r., w oprawie scenicznej H. Borowskiego. Dowodem powodzenia było 138 przedstawień.

Spośród wybitnych artystów występowali w Lilli Wenedzie: Adwentowicz (Św. Gwalbert), Aszpergerowa (Gwinona), Benda, Solski i Osterwa (Śláz), Bednarczyk, Chmielewski, Kotarbiński, Rygier, Sosnowski, Tarasiewicz, Żelazowski (Derwid), Hoffman, Deryng, Wysocka (Roza), Nowakowska, Trapszo, Solska (Lilla), Zadnowski, Rygier, Jaracz (Lech).

Wg wydania „Lilli Wenedy”
P/W — 1954

JULIUSZ SŁOWACKI
LILLA WENEDA

Tragedia Wenedów

O S O B Y:

LECH		— Bolesław Orski
GWINONA, żona Lecha		— Maria Drzewiecka
LECHON, syn Lecha		— Stanisław Masłowski
DERWID, Król Wenedów		— Adam Cyprian
LILLA WENEDA	córki Derwida	— Elżbieta Cegielska
ROZA WENEDA		— Janina Mrazek
POLELUM	synowie Derwida	— Zbigniew Stawarz
LELUM		— Jerzy Moes
SYGOŃ	Lechici	— Stanisław Kamiński
GRYF		— Zbigniew Plato
ŚWIĘTY GWALBERT		— Stanisław Szymczyk
ŚLAZ, jego sługa		— Józef Stylko
DZIEWICA Z ORSZAKU GWINONY		— Danuta Rymarska
HARFIARZE:		Edmund Karasiński, Bogdan Budziszewski, Marian Szul, Adam Rokossowski.

WODZOWIE, RYCERZE, LECHICI, ORSZAK DZIEWIC GWINONY

Inscenizacja, reżyseria, scenografia: Stanisław Cegielski

Muzyka Igora Strawińskiego z baletu „Święto wiosny”

Adaptacja muzyczna: Grzegorz Sutt

Współpraca w układzie plastycznym: Bogusław Wolczyński

Asystent reżysera: Zbigniew Stawarz

DYREKTOR I KIEROWNIK ARTYSTYCZNY: STANISŁAW CEGIELSKI

KIEROWNIK LITERACKI: JERZY S. SITO

REPERTUAR TEATRU 1962/63

Juliusz Słowacki
LILLA WENEDA
Tragedia w 5 aktach

Franciszek Zabłocki
FIRCYK W ZALOTACH
Komedia w 3 aktach

Barry Reckord
TY W SWOIM MAŁYM KĄCIE
Sztuka w 3 aktach

Michał Lermontow
MASKARADA
Dramat w 4 aktach

Jan Drda
IGRASZKI Z DIABLEM
Komedia ludowa

Jonh Arden
TANIEC CZARNEGO SIERŻANTA
Sztuka w 3 aktach

Jerzy Zawieyski
WYSOKA ŚCIANA
Sztuka w 3 aktach

Jan Kochanowski
ODPRAWA POSŁÓW GRECKICH
Dramat staropolski

Aleksander Suchowo-Kobylin
MAŁŻENSTWO KRECZYŃSKIEGO
Komedia w 3 aktach

Oskar Wilde
WACHLARZ LADY WINDERMERE
Sztuka w 3 aktach

Ludwik Hieronim Morstin
POLACY NIE GĘSI
Sztuka w 3 aktach

Polska sztuka współczesna do wyboru

ALBERTUS Z WOJNY
Komedia rybałtowska w opracowaniu Ernesta Brylla

DLA DZIECI

Bajki: Julia Hartwig i Artur Międzyrzecki JAŚ I MAŁGOSIA
Zbigniew Herbert KUBUŚ PUCHATEK

DLA MŁODZIEŻY

Robert Luis Stevenson
WYSPA SKARBÓW

OBSŁUGA PRZEDSTAWIENIA

KIELCE

RADOM

SUFLER

Romualda Kamińska

Eliza Krupska

BRYGADIER SCENY

Bolesław Pobocho

Mieczysław Wulczyński

REKWIZYTOR

Jan Kubicki

Stanisław Sokołowski

ŚWIATŁO

Stefan Dudziec

Mieczysław Stypiński

Edmund Pomarański

Janusz Stołarski

Kostiumy wykonano pod kierunkiem

Bronisławy Borowikowej

Kazimierza Szymańskiego

Prace perukarskie — Helena Matejska
Władysława Kukułka

Prace stolarskie wykonano pod kierunkiem Zbigniewa Karysia

Prace modelatorskie — Edward Morek

Prace malarskie — Marian Sztuka

Prace tapicerskie — Jan Staniec

CENA 2 ZL

1.200.000

400000